

CLASE ȘI OBIECTE

În cadrul acestui curs va fi prezentată maniera de implementare a principiilor programării orientată pe obiecte în limbajul Java. Paradigma programării orientată pe obiecte (POO) este, în sine, aceeași cu cea pe care deja ați studiat-o în limbajul C++. Diferențele apar din punct de vedere al modului de implementare.

Principiile de bază ale POO

1. Abstractizarea (abstraction)

- Pe lângă tipurile de date predefinite în limbajul Java (primitive sau clase), cunoscute implicit de mașina virtuală, în diferite aplicații sunt necesare noi tipuri de date care să modeleze un concept sau un fenomen din lumea reală. Modelarea se realizează prin abstractizare, respectiv se identifică acele caracteristici/atribute relevante în contextul aplicației respective. Pe lângă caracteristicile identificate, se stabilește și un set de operații care să acționeze asupra datelor respective (comportament).

2. Încapsularea (encapsulation)

- Încapsularea reprezintă mecanismul prin care datele și operațiile specifice sunt înglobate în forma unui tot unitar, denumit *obiect*.
- Datele obiectului sunt ascunse (*principiul ascunderii*) pentru a nu putea fi accesate incorect în anumite prelucrări. Astfel, modificarea și accesarea lor se poate realiza doar prin intermediul unor metode publice de tip *set/get*.
- De asemenea, prin încapsulare se separa detaliile de implementare față de implementarea propriu-zisă. Un utilizator trebuie doar să acceseze anumite operații, ci nu să cunoască detalii complexe de implementare ale acestora.

3. Moștenirea (inheritance)

- Moștenirea este proprietatea prin care o clasă preia date și metode dintr-o clasă definită anterior, în scopul reutilizării codului creat anterior.

4. Polimorfismul (polymorphism)

- Proprietatea unui obiect de a avea comportament diferit, în funcție de context.
 - supraîncărcare (overloading/polimorfism static)** reprezintă mecanismul prin care într-o clasă se pot defini două sau mai multe metode cu același nume, dar care au listele parametrilor diferite;
 - suprascriere (overriding)** reprezintă mecanismul prin care o subclasă rescrie o metodă a superclasei.

Clasa este o implementare a unui **tip de date de referință** și poate fi privită ca un șablon pentru o categorie de obiecte.

- Declararea unei clase:**

```
[modificatori] class denumireClasă {
    date membre/atribute
    metode membre //nu mai pot fi implementate în afara clasei!
}
```

- **Modificatorii de clasă:**

- `public`: clasa poate fi instanțiată și din afara pachetului său;
- `abstract`: clasa nu poate fi instanțiată (de obicei, deoarece conține cel puțin o metodă fără implementare – o *metodă abstractă*, dar în limbajul Java se poate declara ca fiind abstractă și o clasă care nu conține nicio metodă abstractă!);
- `final`: clasa nu mai poate fi extinsă.

Observație: Dacă nu exista modificatorul `public`, clasa are un acces implicit, adică poate fi instanțiată doar din interiorul pachetului în care a fost creată.

Date membre

- Datele membre pot fi de orice tip, respectiv primitiv sau referință.
- Se declară ca orice variabilă locală, însă declararea poate fi însoțită și de modificatori.
- Datele membre sunt inițializate cu valori nule de tip (spre deosebire de variabilele locale, care nu sunt inițializate implicit, ci trebuie inițializate explicit)!

Sintaxă: `[modificatori] tip dataMembra = [val init];`

Modificatorii pentru date membre:

1) Modificatorii de acces:

- `public`: data membră poate fi accesată și din afara clasei, însă în conformitate cu principiul ascunderii (încapsulare) acestea sunt, de obicei, `private`;
- `protected`: data membră poate fi accesată din clasele aflate în același pachet sau din subclasele din ierarhia sa;
- `private`: data membră poate fi accesată doar din clasa din care face parte.

Observație: dacă nu este precizat niciun modificador de acces, atunci data membră respectivă are acces implicit, adică poate fi accesată doar din sursele aflate în același pachet.

2) Alți modificatori:

- `static`: data membră este un câmp de clasă, adică este alocat o singură dată în memorie și partajat de toate instanțele clasei respective
- `final`: data membră poate fi doar inițializată, fără a mai putea fi modificată ulterior. Dacă data membră este un obiect, atunci nu i se poate modifica referința, dar conținutul său poate fi modificat!

Observație: Pentru o dată membră se pot combina mai mulți modificatori!

Exemplu: `public static String facultate = "Informatica";`

În concluzie, datele membre se împart în două categorii:

- **date membre de instanță (date membre non-stactice)** care se multiplică pentru fiecare obiect, alocându-se spațiu de memorie pentru fiecare în parte și fiind inițializate prin constructori;
- **date membre de clasă (date membre statice)** care sunt partajate de către toate obiectele, se alocă o singură dată și pot fi modificate de orice instanță (obiect) al clasei respective. Sunt utilizate pentru a defini date

membre care nu depind de un anumit obiect (de exemplu, taxa TVA, curs valutar etc.) sau pentru a contoriza numărul de obiecte instanțiate. Datele membre statice nu se inițializează prin intermediul constructorilor!!!

Exemplu:

```
class Persoana{
    private int IDPersoana;
    private String nume;
    private int varsta;
    private static String nationalitate = "română";
    private static int nrPersoane = 0;
    .....
}
```

Metode membre

- Oferă implementări concrete ale operațiilor care se execută asupra datelor membre.
- Setul de metode membre descrie funcționalitatea unui obiect.

Declararea unei metode:

```
[modificatori] tipReturnat numeMetoda ([parametri]){
    //corpul metodei
}
```

- Modificatorii unei metode membre sunt similari cu cei specifici datelor membre, la care se adaugă și modificatorul `abstract` prin care se declară o metodă fără implementare, care urmează să fie implementată în subclasele clasei respective.
- Utilizarea modificatorului `final` pentru o metodă membră împiedică redefinirea sa în subclasele clasei respective. De exemplu, o metodă care calculează TVA conține o formulă de calcul unică, care nu trebuie modificată/particularizată de către subclasele sale.

Observație: Parametrii unei metode sunt transmiși întotdeauna doar prin valoare!

Exemplu:

```
public class Test {
    static void modificare(int v[]) {
        v[0] = 100;
        v = new int[10];
        v[1] = 1000;
    }
    public static void main(String[] args) {
        int v[] = {1, 2, 3, 4, 5};
        modificare(v);
        System.out.println(Arrays.toString(v));
    }
}
```

După executare, se va afișa următorul tablou: [100, 2, 3, 4, 5].

- Metodele statice nu pot accesa date membre sau metode non-statice.
- Într-o clasă pot exista mai multe metode cu același nume prin intermediul mecanismului de supraîncărcare (*overloading*).

Exemplu:

```
class Persoana {
    .....
    public String getNume() {
        return nume;
    }

    public void setNume(String nume) {
        this.nume = nume;
    }

    public static void afisareNumarPersoane(){
        System.out.println("Numar persoane: " + nrPersoane);
    }
}
```

Referința this

- Referința `this` reprezintă referința obiectului curent, respectiv a obiectului pentru care se accesează o dată membru sau o metodă membră.
- Referința `this` se poate utiliza în următoarele cazuri:
 - pentru a accesa o dată membră sau pentru a apela o metodă:

```
this.nume="Popa Ion"
this.afisarePersoană();
```

- pentru a diferenția într-o metodă o dată membru de un parametru cu aceeași denumire:

```
public void setNume(String nume) {
    this.nume = nume;
}
```

Constructorii

- Constructorii au rolul de a inițializa datele membre.
- Un constructor are numele identic cu cel al clasei și nu returnează nici o valoare.
- Un constructor nu poate fi `static`, `final` sau `abstract`.
- O clasă poate să conțină mai mulți constructori, prin mecanismul de supraîncărcare.
- Dacă într-o clasă nu este definit niciun constructor, atunci compilatorul va genera unul implicit (*default*), care va inițializa toate datele membre cu valorile nule de tip, mai puțin pe cele inițializate explicit!

- **Tipuri de constructori:**

- **cu parametri:** inițializează datele membre cu valorile parametrilor

```
public Persoana(String nume, int varsta) {
    this.nume = nume;
    this.varsta = varsta;
}
```

- **fără parametri:** inițializează datele membre cu valori constante

```
public Persoana() {
    this.nume = "Popa Ion";
    this.varsta = 20;
}
```

- Pentru a apela constructorul cu argumente se poate utiliza referința `this`:

```
public Persoana() { this("Popa Ion", 20); }
```

- De obicei, un constructor este public, însă există și situații în care acesta poate fi privat:
 - este necesar ca o clasă să nu fie instanțiată, de exemplu, dacă aceasta este o clasă de tip utilitar care conține doar date membre/metode statice (de exemplu, clasele `java.lang.Math` și `java.util.Arrays`);
 - este necesar ca o clasă să aibă o singură instanță (*clasă singleton*).

Exemplu: Considerăm o aplicație Java care modelează activitatea dintr-o organizație utilizând câte o clasă pentru fiecare încadrare specifică unui angajat, respectiv economist, director de departament, președinte etc. Evident, orice organizație are un singur președinte, deci clasa `President` care modelează acest rol trebuie să permită o singură instanțiere a sa!

Pentru a realiza o instanțiere unică a clasei `President` este necesară următoarea structură a clasei:

- constructorul implicit va fi privat, pentru a împiedica astfel instanțierea clasei;
- vom utiliza un câmp static care pentru a reține referința singurei instanțe a clasei;
- vom utiliza o metodă statică de tip *factory* pentru a furniza referința spre singura instanță a clasei.

```
class President {
    private static String name; //câmp de instanță
    private static President president;

    private President() {
        name = "Mr. John Smith";
    }

    public static President getPresident() {
        if (president == null)
            president = new President();
        return president;
    }
}
```

```

    public static void showPresident(){
        System.out.println("President: " + name);
    }
}

public class Test{
    public static void main(String[] args) {
        President p = President.getPresident(); p = 123
        President q = President.getPresident();//q=123
        System.out.println(p == q); //true
    }
}

```

- Se observă faptul că cele două referințe `p` și `q` sunt egale, iar singura instanță a clasei este creată doar în momentul în care aceasta este solicitată, adică în momentul în care este apelată metoda factory `getPresident()`. În acest caz spunem că se realizează o *instanțiere târzie* (lazy initialization).

Observație: În limbajul Java nu există constructor de copiere! Evident, o clasă poate să conțină un constructor având ca parametru un obiect al clasei respective, în scopul de a copia în obiectul curent datele membre ale obiectului transmis ca parametru. Totuși, acest constructor nu va fi apelat automat în cazurile în care se apelează un constructor de copiere în alte limbaje orientate obiect (de exemplu, în limbajul C++).

Obiecte

- Un obiect reprezintă o instanță unei clase și încapsulează, precum un tot unitar, toți membrii clasei respective.
- **Ciclu de viață al unui obiect:**
 - *Declararea obiectului* presupune definirea unei variabile alocată în zona de memorie stivă care va reține adresa obiectului după ce acesta este instanțiat. Dacă declararea obiectului se realizează local, în cadrul unei metode, atunci inițializarea sa cu `null` este obligatorie.

```
Persoana p = null;
```

- *Instanțierea obiectului* presupune alocarea unei zone de memorie HEAP necesară pentru a stoca membrii obiectului și apelul unui constructor pentru a inițializa datele membre ale obiectului. Alocarea zonei de memorie HEAP se realizează folosind operatorul `new` care returnează adresa de memorie alocată sau `null` dacă alocarea nu s-a realizat cu succes.

```
p = new Persoana (nume, vârsta);
```

Observație: Un obiect poate fi instanțiat și în momentul declarării sale!

```
Persoana p = new Persoana (nume, vârsta);
```

- Funcționalitatea obiectului este asigurată de setul metodelor publice, astfel, după instanțiere sa, metodele membre publice pot fi apelate prin intermediul operatorului de accesare.

```

p.setNume("Popescu Ion");
System.out.println(p.getNume());

```

Observație: O data membră/metodă statică poate fi apelată și cu o referință `null`!

```
Persoana p = null;
p.afisareNumarPersoane();
```

- Distrugerea obiectului presupune eliberarea zonei de memorie alocată la instanțiere. Operația în sine, în limbajul Java, se realizează automat. Practic, mașina virtuală Java conține procesul `Garbage Collection` care conține un fir de executare dedicat, cu o prioritate scăzută, denumit `Garbage Collector (GC)`. Acesta scanează memoria și verifică dacă zonă de memorie mai este utilizată sau nu, marcând zonele nefolosite. Ulterior, zonele de memorie marcate sunt eliberate, respectiv sunt raportate ca fiind libere, și, eventual, se realizează o compactare a memoriei.

Un obiect devine eligibil pentru `Garbage Collector` în următoarele situații:

- nu mai există nicio referință, directă sau indirectă, spre obiectul respectiv;
- obiectul a fost creat în interiorul unui bloc (local) și executarea blocului respectiv s-a încheiat;
- dacă un obiect container conține o referință spre un alt obiect și obiectul container este devine `null`.

Înainte de a distruge un obiect, `Garbage Collector` apelează metoda `finalize` pentru a-i oferi obiectului respectiv posibilitatea de a mai executa un set de acțiuni.

Observație: Un obiect neutilizat nu va fi neapărat distrus imediat și nu se poate forța pornirea `Garbage Collector` folosind `System.gc()` sau `Runtime.getRuntime().gc()` !